# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobkyně: N. T. L. D.,** zastoupená Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 6, Brno - Zábrdovice, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2009, č. j. OAM-884/VL-10-08-2008, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 1. 2011, č. j. 61 Az 4/2009 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), ze dne 17. 1. 2009, č. j. OAM-884/VL-10-08-2008. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl její žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodnou.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen dne 8. 2. 2011. Proti tomuto rozsudku krajského soudu byla právním zástupcem stěžovatelky včas podána kasační stížnost

(k poštovní přepravě podána dne 10. 2. 2011), nicméně bez uvedení důvodů jejího podání. Právní zástupce stěžovatelky pouze uvedl, že kasační stížnost blíže zdůvodní v přiměřené lhůtě. Krajský soud následně v souladu s § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), vydal usnesení ze dne 21. 2. 2011, č. j. 61 Az 4/2009 - 37, které bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno dne 28. 2. 2011. Obsahem tohoto usnesení byla výzva ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s., aby právní zástupce stěžovatelky doplnil a opravil kasační stížnost ze dne 10. 2. 2011 ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení, a to tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podávána. Zároveň byl vyzván k tomu, aby uvedl, kdy bylo stěžovatelce doručeno napadené rozhodnutí. Toto usnesení obsahuje rovněž řádné poučení o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna a opravena, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, který může řízení o této stížnosti v případě nedoplnění důvodů jejího podání odmítnout podle § 120 a § 37 odst. 5 s. ř. s. Právní zástupce stěžovatelky tak byl povinen předmětnou kasační stížnost doplnit nejpozději do 28. 3. 2011. Dne 25. 5. 2011 byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena předmětná kasační stížnost a s ní související správní a soudní spis. Zdejší soud z předloženého soudního spisu zjistil, že do dnešního dne nebyla blanketní kasační stížnost, tj. kasační stížnost bez uvedení důvodů jejího podání, žádným způsobem doplněna. Její doplnění nebylo do dnešního dne doručeno ani Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle odstavce třetího nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Z ustanovení § 37 odst. 5 téhož zákona vyplývá, že nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nejvyšší správní soud ve světle předestřeného věc posoudil a zjistil, že krajský soud ve věci postupoval zcela v souladu se zákonem a řádně právního zástupce stěžovatelky vyzval k doplnění a opravení blanketní kasační stížnosti. Neopomenul jej ani řádně poučit o následcích nesplnění této povinnosti. Právní zástupce stěžovatelky však do dnešního dne důvody kasační stížnosti nedoplnil. Kasační stížnost tak postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Z logiky věci vyplývá, že

při absenci důvodů podání kasační stížnosti nemůže být Nejvyššímu správnímu soudu vůbec zřejmé, v čem konkrétně stěžovatelka spatřuje nedostatky napadeného rozhodnutí a co konkrétně má být v kasačním řízení přezkoumáváno. Nejvyšší správní soud proto předmětnou kasační stížnost ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu